

Sygn. akt VII U 1232/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Zelent

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2017 r. w Gdańsku

sprawy P. B.

z udziałem C. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania składkowe spółki cywilnej

na skutek odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 03 listopada 2016 r. (...)

1. oddała odwołanie;
2. odstępuje od obciążania ubezpieczonego P. B. kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie przeciwnej.

SSO Monika Popielińska

Sygn. akt VII U 1232/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 03 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. orzekł, że ubezpieczony P. B. jako były wspólnik w (...) s.c. C. B., P. B. ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia, powstałe w czasie, kiedy był wspólnikiem, w łącznej kwocie należności głównej 11.778,31 zł oraz z tytułu odsetek, obliczonych na dzień wydania decyzji, w kwocie 1.728 zł, w tym:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 8.900,12 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 1.307 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 2.166,73 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 317 zł,

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 711,46 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 104 zł,

solidarnie z pozostałym współnikiem C. B..

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony P. B. domagał się jej uchylenia. Wywodził, że nie kwestionuje faktu zawarcia z C. B. umowy spółki cywilnej, jednakże jedynie moment powstania i rozwiązania spółki były jedynymi okresami funkcjonowania spółki, w których uczestniczył świadomie. Wskazał, iż nie zawierał umów z pracownikami, które wygenerowały zobowiązania w stosunku do ZUS, C. B. wprowadził go w błąd twierdząc, że nie podejmuje żadnych czynności w imieniu spółki cywilnej oraz nie okazywał mu jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej spółki.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz na rozprawie w dniu 6 września 2017 roku o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 2012 roku ubezpieczony P. B. zawarł z C. B. umowę spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. C. B., P. B..

Przedmiotem działalności spółki była budowa zbiorników retencyjnych wodociągowych, projektowanie i montaż.

Zgodnie z wpisem w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej przedmiotem działalności spółki cywilnej była produkcja zbiorników, cystern i pojemników metalowych.

Okoliczności bezsporne, nadto vide kserokopia umowy spółki w kopercie – k. 43 oraz wpis do ewidencji k. 5-6 akt ZUS

(...) s.c. C. B., P. B., w tym regulowaniem zobowiązań, zajmował się C. B.. Ubezpieczony nie miał wiedzy na temat działań podejmowanych przez współnika, prowadzenie spraw spółki, zarządzanie projektem realizowanym przez spółkę i rozliczeniami z Urzędami Skarbowym i ZUS powierzając współnikowi C. B..

W styczniu 2015 roku spółka zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej.

Powodem zaprzestania prowadzenia działalności przez spółkę był brak środków finansowych na realizację podjętych zobowiązań umownych i konflikt z kontrahentem spółki firmą (...) z siedzibą w P., zakończony wytoczonym przez tę firmę procesem sądowym przeciwko współnikom spółki o rozliczenie wypłaconych zaliczek na realizację w ramach podwykonawstwa stacji wodociągowej w miejscowości C., w powiecie (...). Spółka nie wykonała pewnego etapu prac w terminie do grudnia 2014 roku, wskutek czego zleceniodawca rozwiązał umowę, a spółka (...) utraciła płynność finansową.

Z dniem 30 listopada 2015 roku umowa spółki została rozwiązana.

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonego P. B. – zapis audio – wizualny – płyta cd w kopercie – k. 56 i k. 37, protokół skrócony – k. 53 – 55 w zw. z k. 33 - 36, wydruk z systemu komputerowego (...) k. 5, 6 akt ZUS.

Płatnik składek (...) s.c. C. B., P. B. jest dłużnikiem pozwanego z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 11.778,31 zł oraz z tytułu odsetek, na dzień 3 listopada 2016 roku, w kwocie 1.728 zł, w tym:

na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 8.900,12 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 1.307 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 2.166,73 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 317 zł oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 711,46 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 104 zł.

Okoliczności bezsporne, nadto vide: wydruk stanów należności – k. 2 – 4 i k. 24 – 26 akt ZUS.

Zaskarżoną decyzją z 3 listopada 2016 roku pozwany orzekł, że ubezpieczony jako były wspólnik w (...) s.c. C. B., P. B. ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia, powstałe w czasie, kiedy był wspólnikiem, w łącznej kwocie należności głównej 11.778,31 zł oraz z tytułu odsetek, obliczonych na dzień wydania decyzji, w kwocie 1.728 zł, w tym:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 8.900,12 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 1.307 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 2.166,73 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 317 zł,

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku w kwocie 711,46 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 104 zł,

solidarnie z pozostałym wspólnikiem C. B..

Okoliczność bezsporna, nadto vide: decyzja – k. 38 – 40 akt ZUS.

Ubezpieczony nie zajmował się sprawami finansowymi (...) s.c. C. B., P. B., zatrudnianiem pracowników przez spółkę, rozliczeniami z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Z zawodu jest artystą – malarzem, wykonuje wolny zawód, ma status twórcy i z tego tytułu rozlicza się z Urzędem Skarbowym. Pracuje jako nauczyciel rysunku w ramach umów cywilnoprawnych oraz maluje na zamówienie obrazy. Jego wynagrodzenie miesięczne oscyluje w granicach ok. 700 – 800 zł miesięcznie. Dochód z namalowanych obrazów jest nieregularny. Ubezpieczony prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Nie ma nikogo na utrzymaniu.

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonego P. B. – zapis audio – wizualny – płyta cd w kopercie – k. 56 i k. 37, protokół skrócony – k. 53 – 55 w zw. z k. 33 – 36.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny był w przedmiotowej sprawie z punktu widzenia przedmiotu zaskarżenia i okoliczności istotnych z nim związanych w zasadzie bezsporny, wynikał z treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach pozwanego, których prawdziwość oraz autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okresy wynikające z zaskarżonej decyzji nie była faktycznie sporna między stronami, zadłużenie było konsekwencją trudnej sytuacji finansowej spółki obejmującej okres, w którym spółka faktycznie prowadziła działalność gospodarczą, dla której zatrudniała pracowników na umowy o pracę i na zlecenie, co wynikało z niekwestionowanych wyjaśnień wspólnika C. B. i nie realizowała związanych z tym zobowiązań względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Okolicznością bezsporną był również fakt, że ubezpieczony P. B. był wspólnikiem spółki cywilnej w okresie objętym zaskarżoną decyzją, tj. od października 2014 roku do stycznia 2015 roku.

Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom ubezpieczonego P. B. słuchanego w charakterze strony na okoliczność realizacji celów spółki cywilnej, rodzaju i sposobu prowadzenia działalności gospodarczej oraz powstania zadłużenia z tytułu nieuiszczonych składek na ubezpieczenia społeczne. Jednakże, ze względu na reżim odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej (o czym poniżej) okoliczności podnoszone przez ubezpieczonego a związane z próbą podnoszenia przesłanek egzoneracyjnych pozostały irrelewantne dla rozstrzygnięcia sprawy. Decydującą bowiem była okoliczność, czy w okresach, w których powstało zadłużenie względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek jak w decyzji, ubezpieczony był wspólnikiem spółki cywilnej. Tej okoliczności ubezpieczony nie kwestionował, podważając jedynie pociągnięcie go do odpowiedzialności za nieopłacone składki na ubezpieczenia społeczne,

jako argument uzasadniający zwolnienie z odpowiedzialności, podnosząc brak wiedzy o działaniach drugiego ze współników.

Wobec niesprawiedliwego niestawiennictwa ubezpieczonego C. B. Sąd pominął dowód z jego przesłuchania w charakterze strony, albowiem dowód z przesłuchania stron ma charakter dobrowolny, a nadto subsydiarny i fakultatywny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 16 czerwca 2016 r., I ACa 1215/15), skoro zatem strona nie stawiała się, choć była wezwana w celu przesłuchania (z oznaczeniem rygoru w postaci pominięcia dowodu z przesłuchania stron), niestawiennictwo strony skutkowało pominięciem dowodu, zgodnie z art. 217§3 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. tym bardziej, iż okoliczności sprawy nie były sporne, a wyjaśnienia informacyjne ubezpieczonego C. B. zostały ostatecznie potwierdzone przez odwołującego się P. B.. Nie sposób pominąć także faktu, iż uczestnik postępowania C. B. nie tylko nie kwestionował własnej odpowiedzialności za zobowiązania względem ZUS, ale także wyrażał wprost gotowość samodzielnego pokrycia powstałych zobowiązań.

Mając na uwadze poczynione ustalenia jak wyżej, stwierdzić należało, iż odwołanie ubezpieczonego P. B. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd zaznacza, że zgłoszone przez ubezpieczonego w odwołaniu żądanie uchylenia decyzji nie mogło zostać uwzględnione. Wśród przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, w oparciu o które działa sąd ubezpieczeń społecznych, zastosowanie znajduje przede wszystkim art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., którego treść jednoznacznie wskazuje na możliwe sposoby rozstrzygnięcia odwołania od zaskarżonej decyzji wydanej przez organ rentowy, tj. stosowną jej zmianę, bądź też oddalenie odwołania. Z powyższego wynika więc, że sąd ubezpieczeń społecznych, jako sąd I instancji, nie ma możliwości uchylenia decyzji czy to ze względów formalnych, czy jakichkolwiek innych. Tego rodzaju rozstrzygnięcie, którego wydania domagał się ubezpieczony nie mogło więc zapaść.

Istotą sporu w sprawie była kwestia odpowiedzialności P. B. jako współnika (...) s.c. C. B., P. B., solidarnie z ww. spółką oraz z drugim jej współnikiem C. B., za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 11.778,31 zł wraz z odsetkami na dzień wydania decyzji, za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 31 ustawy z 31 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.), do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio przepisy Ordynacji podatkowej, w tym przepis art. 115.

Przepis art. 32 ww. ustawy stanowi, iż do składek na Fundusz Pracy, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie natomiast z treścią art. 115 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2017 roku, poz. 201 ze zm.), współnik spółki cywilnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi współnikami za zaległości podatkowe spółki.

Zasada ta obowiązuje również w stosunku do byłego współnika za zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on współnikiem (art. 115 § 2 Ordynacji podatkowej).

W niniejszej sprawie niespornym jest, że (...) s.c. C. B., P. B. posiadała zaległości składkowe w wysokości określonej w zaskarżonej decyzji. Skoro bezspornym jest, że zaległości z tytułu nieopłaconych składek dotyczyły okresu od października 2014 roku do stycznia 2015 roku, a ubezpieczony był w tym okresie współnikiem spółki, to odpowiada za te zaległości.

Nie mają w sprawie znaczenia okoliczności podnoszone przez ubezpieczonego, iż nie prowadził spraw finansowych spółki, nie zatrudniał pracowników, nie prowadził rozliczeń z ZUS, zobowiązania z tytułu nieuiszczania zobowiązań składkowych powstały bez jego wiedzy, współnik C. B. nie okazywał mu jakichkolwiek dokumentów dotyczących spraw spółki. Wymienione okoliczności stanowią o realiach wewnętrznego funkcjonowania spółki i pozostają bez wpływu w stosunkach zewnętrznych na zakres odpowiedzialności współników wobec podmiotów trzecich. Odpowiedzialność za nieuiszczone składki na ubezpieczenia społeczne kreują cytowane powyżej przepisy art. 115 § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej, a jest to zawsze odpowiedzialność solidarna współników ze spółką, bez względu na wewnętrzny podział ról w spółce. Z tego względu nie ma również znaczenia w stosunkach zewnętrznych - współnicy spółki cywilnej a Zakład Ubezpieczeń Społecznych - stanowisko drugiego ze współników C. B., wyrażone w piśmie z 12 maja 2016 roku (k. 15 akt ZUS), skierowanym do pozwanego, ze wskazaniem jego odpowiedzialności za powstanie zadłużenia względem ZUS oraz nieobciążanie tym zadłużeniem ubezpieczonego P. B..

Sąd Okręgowy orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd prawny wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt II UK 160/12, który wskazał, że egzekucja należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i na ubezpieczenie zdrowotne powstałych w związku z działalnością spółki cywilnej może być prowadzona wobec współników spółki cywilnej bez wcześniejszego stwierdzenia bezskuteczności egzekucji z majątku podatnika, o którym mowa w art. 108 § 4 Ordynacji podatkowej. Jak wskazał Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 108 § 4 Ordynacji podatkowej egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna. Wskazana regulacja nie znajduje jednak zastosowania do należności z tytułu składek współników spółki cywilnej. Sąd Najwyższy powołał stanowisko wyrażone w wyrokach: z dnia 17 lipca 2007 r. (sygn. akt II UK 278/06, OSNP rok 2008, nr 17-18, poz. 268) oraz z dnia 20 marca 2009 r. (sygn. akt II UK 304/08) iż, spółka cywilna, będąca umową tworzącą stosunek prawny powstający ze zobowiązania do wspólnego działania w celu osiągnięcia zamierzonego celu gospodarczego, nie jest - jako instytucja prawa zobowiązań - wyposażona w podmiotowość prawną (por. uchwały siedmiu sędziów Sądu Najwyższego: z dnia 28 stycznia 1993 r., sygn. akt III CZP 168/92, OSNCP rok 1993, Nr 6, poz. 106, z dnia 31 marca 1993 r., sygn. akt III CZP 176/92, OSNCP rok 1993, nr 10, poz. 171 oraz z dnia 21 czerwca 1996 r., sygn. akt III CZP 111/95, OSNC rok 1996, nr 5, poz. 63 i sprostowanie OSNC rok 1996, nr 7-8, str. 134). Nie może więc „oddzielić się” od współników i samodzielnie „stać się właścicielem majątku”, w związku z czym to, co jest określane „majątkiem spółki”, jest w rzeczywistości majątkiem jej współników, odrębnym od ich majątków osobistych. Także w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej (art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej, (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.) współnicy, a nie spółka są przedsiębiorcami w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. W konsekwencji zobowiązania związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej nie są zobowiązaniami spółki, lecz zobowiązaniami współników (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 1997 r., sygn. akt II UKN 54/97, OSNAPiUS rok 1998, nr 3, poz. 94). Odpowiedzialność współników spółki cywilnej za zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, a także na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i ubezpieczenie zdrowotne (zob. art. 115 Ordynacji podatkowej w związku z art. 32 oraz art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r., sygn. akt II UZP 3/08, OSNP rok 2009, nr 11-12, poz. 148; uchwałą Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt II UZP 3/09, OSNP rok 2010, nr 13-14, poz. 165, Biul. SN rok 2009, nr 10, poz. 28, M.P.Pr. 555) wynikające z zatrudniania pracowników w związku z prowadzeniem działalności kształtuje się na zasadach określonych w art. 115 Ordynacji podatkowej, co powoduje, że egzekucja prowadzona jest do majątku odpowiedzialnych solidarnie współników (art. 91 Ordynacji podatkowej w związku z art. 864 i 366 § 1 k.c.).

Z istoty spółki cywilnej wynika, że egzekucja zmierzająca do zaspokojenia zobowiązań spółki prowadzona jest z majątku współników: wspólnego i osobistego. Nie zaprzecza temu posłużenie się przez ustawodawcę w art. 864 k.c. sformułowaniem „zobowiązania spółki”, które mogłoby sugerować istnienie długu na majątku spółki, gdyż

spółka cywilna nie ma „własnego” wyodrębnionego majątku, nie może więc chodzić o zobowiązania spółki, lecz o zobowiązania wspólników związane z działalnością spółki.

Sąd Najwyższy zwrócił nadto uwagę na fakt, iż art. 115 § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej nie zawiera żadnych przesłanek egzoneracyjnych. Cytowany powyżej przepis art. 115 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa ustanawia jedynie zasadę solidarnej odpowiedzialności wspólnika (byłego wspólnika) m.in. spółki cywilnej oraz samej spółki i pozostałych wspólników. W przeciwieństwie do odpowiedzialności członków zarządu spółek kapitałowych, przewidzianej w art. 116 tej ustawy, przesłanką tej odpowiedzialności nie jest zatem bezskuteczność egzekucji w stosunku do podatnika (tu: płatnika składek).

W niniejszej sprawie, jak już zostało stwierdzone i jest to zarazem okoliczność bezsporna, ubezpieczony P. B. był wspólnikiem spółki cywilnej w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Odpowiada zatem solidarnie z drugim wspólnikiem C. B. za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne. A na podstawie art. 107 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej, stosowanego z mocy art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ubezpieczony odpowiada również za odsetki za zwłokę od zaległości składkowych.

W ocenie Sądu, decyzja pozwanego jest zatem prawidłowa i zgodna z prawem.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, orzekł jak w pkt I wyroku.

Stosownie do treści przepisu art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zalicza się do tych „wypadków” m.in. okoliczności związane z przebiegiem postępowania, jak charakter dochodzonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, przedawnienie roszczenia, subiektywne przekonanie o zasadności roszczenia wsparte na obiektywnych podstawach.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu cytowanego przepisu art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego z uwagi na fakt, iż ubezpieczony pozostawał w usprawiedliwionym przekonaniu, że jego odwołanie jest zasadne oraz z uwagi na jego sytuację materialną, która wiarygodnie wyjaśnił słuchany jako strona. Nie uszło także uwadze Sądu, iż z racji twórczości artystycznej dochody ubezpieczonego są nieregularne a ich wysokość trudna do oszacowania. Pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje nadto, iż w związku z działalnością gospodarczą w postaci obecnie zlikwidowanej spółki cywilnej powstały nieuregulowane zobowiązania finansowe nie tylko wobec ZUS, za które solidarną odpowiedzialność ponosi także ubezpieczony P. B..

Z powyższych względów, o kosztach zastępstwa procesowego Sąd, na podstawie przepisów art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c., orzekł w pkt II wyroku.

SSO Monika Popielińska